ماهنامه داخلی

شبکه کمک

شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵

آموزش در بحران

در آستانه بازگشایی مدارس

نشست هم‌اندیشی «آموزش در بحران »در چارچوب رویداد «داستان مشارکت؛ دیدارها و روایت‌ها »برگزار شد؛ رویدادی که ۱۸ مرداد به همت شبکه کمک شکل گرفت. در این نشست، جمعی از فعالان اجتماعی و آموزشی، پژوهشگران، معلمان و نمایندگان تشکل‌های مدنی درباره این پرسش گفت‌وگو کردند که آیا شیوه‌های معمول آموزش در شرایط بحرانی پاسخگو هستند و برنامه‌های آموزشی در چنین شرایطی باید چه تغییراتی پیدا کنند.

یکی از محورهای اصلی نشست، ضرورت بازتعریف مفهوم بحران بود. بحران همیشه یک رخداد مقطعی مانند سیل، زلزله یا جنگ نیست و ممکن است به وضعیتی مستمر در زندگی روزمره تبدیل شود. از این رو، پیش از ارائه راهکار باید مسئله، شرایط مخاطب و نیازهای واقعی او به‌درستی شناخته شود. تجربه‌های مطرح‌شده نیز نشان داد آموزش زمانی مؤثرتر است که با مشارکت جامعه هدف شکل بگیرد، نه اینکه بدون شناخت شرایط محلی و از بالا طراحی شود.

ادامه مطلب در صفحه ۲

"شبکه کمک" ودر خواست کمک از مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک

گزارش دیدار گروهی از شورای راهبردی شبکه کمک و انجمن های حوزه کودک با دبیر و کارشناسان مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک

شبکه کمک با هدف کمک از مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک پس از حوادث دی ماه و همچنین مشکلات مختافی که انجمن های حامی حقوق کودک در فعالیت های خود با آن مواجه شده اند، شبکه کمک ضمن مکاتبه با این مرجع فرصت این دیدار را در تاریخ دهم شهریور ۱۴۰۵ بدست اورد.

ادامه مطلب در صفحه ۱۳

گزارش رویداد داستان مشارکت

شبکه کمک در یک نگاه

در پی بروز و شیوع بیماری کووید-۱۹، یازده شبکه ملی و تخصصی سازمان‌های غیردولتی، کارگروهی را در چهارم اسفندماه ۱۳۹۸ تحت عنوان «کارگروه مهار کرونا »تشکیل دادند که اختصاراً «شبکه کمک»نامیده می‌شود.

استراتژی شبکه کمک، «تقدم پیشگیری بر درمان»و شامل دو هدف اصلی بود:

کمک به کاهش میزان ابتلا به کرونا در جامعه؛

کاهش آسیب‌ها و تبعات اجتماعی و اقتصادی ناشی از شیوع آن، به‌ویژه در مناطق محروم و اقشار آسیب‌پذیر.

در آن دوره، مخاطبین اصلی شبکه کمک، اقشار آسیب‌پذیر و نیز آسیب‌پذیرتر در بحران کرونا از بعد حمایت‌های معیشتی و بهداشتی، دولت و بخش‌های مسئول در مقابله با کرونا در حوزه مطالبه‌گری، و مردم از بعد آگاهی‌بخشی مدنظر قرار گرفتند.

در سال ۱۴۰۱، با فروکش کردن همه‌گیری کرونا، شورای راهبردی شبکه کمک، با توجه به موفق بودن این شکل از همکاری شبکه‌های سازمان‌های غیردولتی و کمک به پایداری آن، سند مأموریت خود را بازنگری کرد و با تعمیم کنش‌های این شبکه به کلیه بحران‌های طبیعی و غیرطبیعی، تلاش جدیدی را برای مشارکت سازمان‌های جامعه مدنی در پیشگیری و مهار انواع بحران‌ها آغاز نمود. علاوه بر توسعه دامنه مأموریت خود در دوره اخیر، توسعه ظرفیت شبکه از طریق جذب و جلب مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد، تشکل‌های علمی، صنفی و اقتصادی و فعالان اجتماعی، در کنار شبکه‌های سازمان‌های مردم‌نهاد، نیز در سند جدید مأموریت، تعریف مجدد شد.

ادامه مطلب در صفحه ۲

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب در صفحه ۱

علاوه بر توسعه دامنه مأموریت خود در دوره اخیر، توسعه ظرفیت شبکه از طریق جذب و جلب مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد، تشکل‌های علمی، صنفی و اقتصادی و فعالان اجتماعی، در کنار شبکه‌های سازمان‌های مردم‌نهاد، نیز در سند جدید مأموریت، تعریف مجدد شد.
اینک مأموریت شبکه کمک، مشارکت و کمک در پیشگیری و ارتقای تاب‌آوری اجتماعی در مواجهه با مخاطرات و مسائل اجتماعی، از طریق هم‌افزایی تشکل‌های اجتماعی است.
شبکه کمک در این دوره، برنامه‌ها و فعالیت‌های خود را در بستر اهداف زیر دنبال می‌کند:

- **کمک و مشارکت در پیشگیری و آمادگی در برابر مخاطرات طبیعی و غیرطبیعی و مسائل اجتماعی؛**
- **کمک و مشارکت در توسعه ظرفیت جامعه برای پاسخ و کاهش آسیب در مواجهه با مخاطرات و مسائل اجتماعی؛**
- **کمک و مشارکت در بازیابی جامعه در مواجهه با مخاطرات و مسائل اجتماعی؛**
- **کمک و مشارکت در ایجاد سامانه جامع منابع علمی و تجربی مخاطرات و مسائل اجتماعی.**

به مناسبت روز تشکل‌ها و مشارکت‌های اجتماعی، رویداد «داستان مشارکت؛ دیدارها و روایت‌ها »که به تصویب شورای راهبردی شبکه کمک رسیده بود، روز ۱۸ مردادماه در کانون انصار برگزار شد.

این رویداد با هدف دیدار، گفت‌وگو و هم‌اندیشی میان سمن‌ها، ارائه ایده‌ها و طرح‌های نو و ایجاد تعامل و پیوندهای معنادار با بخش خصوصی برگزار شد. در تدارک این رویداد، کمیته منابع انسانی در محتواسازی، کارگروه آموزش و پژوهش در بررسی، اصلاح و نهایی‌سازی برنامه و کارگروه رسانه و ارتباطات در اجرای برنامه نقش تعیین‌کننده‌ای داشتند.در جریان برگزاری رویداد «داستان مشارکت»، ۱۰ نفر از همکاران داوطلب شبکه کمک و نیز همکاران مؤسسه افرا، پیش از برنامه و در حین اجرای رویداد، همکاری قابل‌توجهی داشتند.

در مجموع، بین ۲۰۰ تا ۲۱۰ نفر در رویداد «داستان مشارکت»شرکت کردند. از این تعداد، ۷۲ سمن (۱۵۱ نفر)، ۱۲ نهاد بخش خصوصی (۲۰ نفر) و ۵ نهاد دولتی (۹ نفر) حضور داشتند و سایر شرکت‌کنندگان از بخش‌های علمی، فرهنگی و رسانه‌ای بودند.

رویداد »داستان مشارکت «از ساعت ۹ صبح با ثبت‌نام و صرف صبحانه

ادامه مطلب در صفحه ۴

آموزش در بحران...

ادامه مطلب صفحه ۱

در بخش دیگری از نشست، بر وضعیت روانی دانش‌آموزان در شرایط جنگ، ناامنی و بحران تأکید شد. کودکی که با ترس، اضطراب و نگرانی درباره خود و خانواده‌اش روبه‌روست، نمی‌تواند مانند شرایط عادی با محتوای آموزشی ارتباط برقرار کند. به همین دلیل، امنیت روانی باید یکی از پایه‌های طراحی آموزش در بحران باشد.آموزش مستمر معلمان، تقویت مدارس، توسعه مهارت‌آموزی، استفاده متناسب از فناوری و توجه به شرایط مناطق کم‌برخوردار نیز از دیگر موضوعات این نشست بود.
حاضران تأکید کردند که مدرسه فقط محل انتقال دانش نیست؛ بلکه در اجتماعی‌شدن، شکل‌گیری هویت و تجربه زندگی جمعی کودکان نیز نقش دارد. آموزش آنلاین و ابزارهای نوین می‌توانند مکمل مدرسه باشند، اما جایگزین کامل آن نیستند.

از دیگر نتایج این گفت‌وگو، ضرورت عبور از فعالیت‌های جزیره‌ای بود. حل مسائل آموزشی به همکاری آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها، تشکل‌های مدنی، نهادهای تخصصی، بخش خصوصی، گروه‌های داوطلب و جوامع محلی نیاز دارد. در این میان، جامعه هدف نیز نباید فقط دریافت‌کننده خدمات تلقی شود؛ تجربه زیسته مردم می‌تواند بخشی از فرایند تولید و انتقال دانش باشد.این نشست بر یک نکته اساسی تأکید داشت: آموزش در بحران تنها به معنای حفظ برنامه کلاس‌ها نیست؛ بلکه به شناخت مسئله، توجه به وضعیت روانی و اجتماعی مخاطب، توانمندسازی معلمان، مشارکت جامعه و ایجاد ارتباط میان نهادهای مختلف نیاز دارد.

قرار است گفت‌وگوهای شکل‌گرفته در این نشست، از طریق ارتباط میان فعالان و تشکیل کارگروه‌های تخصصی ادامه پیدا کند تا ایده‌ها از مرحله گفت‌وگو به پیگیری و اقدام برسند.

(اسلاید ها در صفحه ۳)

ماهنامه داخلی

شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵

شبکه کمک

بحران در آموزش در یک نگاه

مانا

۲

بحران همیشه یک اتفاق ناگهانی نیست

سیل، زلزله و جنگ، شکل‌های آشکار بحران‌اند؛ اما بحران می‌تواند به وضعیتی مستمر در زندگی روزمره تبدیل شود. بنابراین، پیش از ارائه هر راهکاری باید مسئله و نیازهای واقعی جامعه را شناخت.

سیل — زلزله — جنگ — روزمره

پیش از هر راهکار

مسئله و نیاز واقعی جامعه را بشناسیم

@KomakNetwork | @Komak.Network

۳

آموزش باید از نیاز جامعه آغاز شود

برنامه‌های آموزشی زمانی موثرند

که با مشارکت جامعه هدف طراحی شوند

اگر آموزش بدون شناخت مخاطب و از بالا برنامه‌ریزی شود، ممکن است پاسخی برای مسائل واقعی او نداشته باشد.

مانا

@KomakNetwork | @Komak.Network

۴

امنیت روانی، پیش‌شرط یادگیری است

از دانش‌آموزی که با ترس، اضطراب و نگرانی درباره آینده روبه‌روست، نمی‌توان انتظار داشت مانند شرایط عادی یاد بگیرد.

آموزش در بحران باید ابتدا وضعیت روانی کودکان و خانواده‌ها را در نظر بگیرد.

مانا

@KomakNetwork | @Komak.Network

۵

اصلاح آموزش از معلمان آغاز می‌شود

معلمان نیز به آموزش مستمر، مهارت‌های به‌روز و حمایت تخصصی نیاز دارند.

حمایت — مهارت — آموزش

سرمایه‌گذاری بر توانمندی معلمان

به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار، می‌تواند بر زندگی صدها دانش‌آموز اثر بگذارد.

مانا

@KomakNetwork | @Komak.Network

۶

مدرسه فقط محل انتقال دانش نیست

مدرسه فضایی برای ارتباط با همسالان، اجتماعی‌شدن، شکل‌گیری هویت و تجربه زندگی جمعی است. فناوری و آموزش آنلاین می‌توانند مکمل مدرسه باشند، اما جای همه کارکردهای آن را نمی‌گیرند.

دانش — ارتباط — اجتماعی شدن — هویت — زندگی جمعی

فناوری می‌توانند مکمل مدرسه باشند، اما جای همه کارکردهای آن را نمی‌گیرند.

@KomakNetwork | @Komak.Network

۷

جامعه هدف فقط دریافت‌کننده نیست

دانش‌آموزان، خانواده‌ها و جوامع محلی، تجربه و دانشی دارند که می‌توانند وارد فرایند آموزش شود. آموزش مشارکتی، مخاطب را از دریافت‌کننده خدمات به یکی از تولیدکنندگان دانش تبدیل می‌کند.

مخاطب، فقط دریافت کننده خدمات نیست؛

یکی از تولید کنندگان دانش است

مانا

@KomakNetwork | @Komak.Network

آموزش در بحران یعنی:

- شناخت مسئله
- توجه به امنیت روانی
- توانمندسازی معلمان
- مشارکت جامعه هدف
- همکاری میان نهادهای مختلف

به نظر شما در شرایط بحران، مهم‌ترین نیاز آموزشی کودکان چیست؟

@KomakNetwork | @Komak.Network

۶

مدرسه فقط محل انتقال دانش نیست

مدرسه فضایی برای ارتباط با همسالان، اجتماعی‌شدن، شکل‌گیری هویت و تجربه زندگی جمعی است. فناوری و آموزش آنلاین می‌توانند مکمل مدرسه باشند، اما جای همه کارکردهای آن را نمی‌گیرند.

دانش — ارتباط — اجتماعی شدن — هویت — زندگی جمعی

فناوری می‌توانند مکمل مدرسه باشند، اما جای همه کارکردهای آن را نمی‌گیرند.

@KomakNetwork | @Komak.Network

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

گزارش رویداد داستان

ادامه مطلب صفحه ۲

بعد از ثبت نام فرصتی برای دیدار و آشنایی با ایده‌های نو، در قالب ۲۲ استند پروژه‌های سمن‌ها، ادامه یافت. از ساعت ۱۰ صبح، شرکت‌کنندگان در دو برنامه موازی کارگاه معناسازی دکتر بابک علوی و نشست‌های هم‌اندیشی موضوعی حضور یافتند:

کارگاه معناسازی با ظرفیت ثبت‌نامی ۴۵ نفر و نشست‌های هم‌اندیشی با حضور بیش از ۱۲۰ نفر در سه حوزه برگزار شد: ۱) آموزش در بحران، ۲) سلامت در بحران و ۳) چالش‌های حقوقی سمن‌ها.

تمرین مشارکت، مرتبط با مفهوم معناسازی، و جمع‌بندی دکتر علوی پس از این فعالیت گروهی، از دیگر بخش‌های رویداد بود. پس از آن، برنامه با صرف ناهار و برگزاری نشست «هم‌افزایی سمن‌ها و بخش خصوصی؛ چالش‌ها و فرصت‌ها »در دو سالن مجزا، به دلیل استقبال گسترده شرکت‌کنندگان، ادامه یافت.

این رویداد با حمایت و همکاری کانون انصار(محل برگزاری)، کیک‌خونه (پذیرایی صبحانه)، شیلا(پذیرایی ناهار)، مؤسسات دات، رعد و حجم (مساعدت مالی) و رحمان (فیلم‌برداری برنامه) برگزار شد.

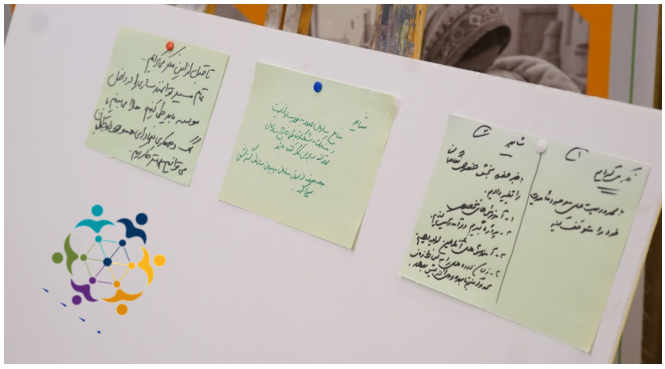
هزینه‌های انجام‌شده برای برگزاری این رویداد، علاوه بر هزینه‌های مکان، صبحانه، ناهار و فیلم‌برداری که توسط حامیان نام‌برده تأمین شد، در مجموع ۶۰,۹۰۰,۰۰۰ تومان بود.

در پایان برنامه، نظرسنجی به‌صورت فرم پرس‌لاین انجام شد و ۵۸ نفر از شرکت‌کنندگان آن را تکمیل کردند. امتیاز کسب‌شده رویداد ۴,۱۹ از ۵ بود.

ادامه مطلب در صفحه ۵

۱ به رویداد «داستان مشارکت؛ دیدارها و روایت‌ها» از ۱ تا ۵ چه امتیازی می‌دهید؟

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۴

یکی از برنامه های مهم رویداد داستان مشارکت برگزاری کارگاه اموزشی تحت عنوان :

بازاندیشی در مأموریت؛ کاربرد مفهوم »معناسازی «برای سازمان های نیکوکاری و مردم نهاد با توجه به تجربه جنگ

سید بابک علوی

در دوران جنگ کنونی، فراتر از اهمیّت بازسازی فیزیکی، زمینه‌ای برای لزوم توجّه به تحوّلاتِ عمیق در ساختارهای اجتماعی و اقتصادی و رفع آسیب‌های ناشی از جنگ یا باقیمانده از گذشته ایجاد شده است. در کنار این آسیب‌ها البته فرصت‌ها و نقاط قوّت مختلفی از جهات فرهنگی و اجتماعی و منابع بالقوّه نیز وجود دارند. اما نکته مهم در اینجا اینست که برای سازمان‌های نیکوکاری و مردم‌نهاد، این شرایط نه تنها چالش‌هایی نو از جهات مدیریتی و مالی، بلکه فضایی از ابهام و پیچیدگی در اثرگذاری اجتماعی و امکان تحقّق این نوع از ماموریت‌ها را ایجاد می‌کند که احتمالاً نیاز به بازخوانیِ جایگاه و مأموریت این نوع سازمان‌ها با توجّه به شرایط ایجاد شده دارد. در چنین فضایی، تنها پرسش اصلی و بلافاصله احتمالاً این نیست که «چگونه باید به این شرایط پاسخ داد؟»، بلکه ابتدا این است که «چگونه می‌توان این شرایط را برای خود معنا کرد تا مأموریت سازمان، در پیوند با واقعیت‌های جدید، زنده‌تر و اثرگذارتر باقی بماند؟ .» از این زاویه، معنابخشی و تفسیر پدیده های محیطی به گونه‌ای که بتواند منشاءِ اثر شود، از جمله مهمترین موضوعاتی بوده است که توجه صاحبنظران مختلفی را در نظریه‌های سازمان و مدیریت به خود جلب کرده است که با استفاده از برخی از آنها محتوای این کارگاه آموزشی طرّاحی شده است.

این کارگاه تخصصی با هدف فراهم کردن بستری برای تأمل و اندیشه‌ورزی درباره موضوع فوق است. در این نشست، به سراغ نظریه‌ی «معناسازی(Sensemaking) » کارل وایک خواهیم رفت؛ نظریه‌ای که از طریق آن با یکی از زوایای فکری موجود در ادبیات سازمان و مدیریت آشنا می شویم که به خصوص در شرایط تغییر و ابهام، چگونه با تفسیر دوباره‌ی رویدادها، نقش و هویت افراد و سازمان‌ها بازآفرینی یا بازبینی می‌شود و بر اساس آن تعاملی موثّر، تطبیقی و سازنده با محیط پیرامونی و بحران ایجاد شده برقرار می‌شود.

هدف این کارگاه، ارائه راهکارهای فوری یا تولید بسته حل‌المسائل نیست. هدف، ایجاد یا تقویت نظام فکری و روشی برای اندیشیدن برای معناسازی است تا مدیران و فعالان بخش‌های مختلف بتوانند:

ادامه مطلب در صفحه ۶

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۵

نگاه و چارچوبی تازه برای اندیشیدن درباره هویت سازمانی خود داشته باشند و مأموریت‌شان را در ترازوی واقعیت‌های جدید پس از جنگ بسنجند.

آسیب‌های اقتصادی و اجتماعی پیرامون خود را، نه فقط به عنوان موانع، بلکه به عنوان بسترهایی برای تعریفِ «فرصت‌های معنادارِ تحقق مأموریت» مشاهده کنند.

گفتمانی را در سازمان خود فعال کنند که از طریق آن، مشارکت و همسویی بیشتری میان اعضای سازمان ایجاد شود تا در شرایط کنونی، اثرگذاری اجتماعی قوی‌تری داشته باشند.

برنامه‌ی این رویداد در دو بخش دنبال شد:

بخش اول: معرفی مفاهیم و لنزِ معناسازی؛ آشنایی با رویکرد کارل وایک در تبیین معناسازی و درک این نکته که چگونه سازمان‌ها از طریقِ تفکر و بازنگری، دنیای اطراف خود را «معنا »می‌کنند و بر اساس آن با محیط وارد تعامل برای اثرگذاری همراه با عاملیّت می‌شوند.

بخش دوم: هم‌اندیشی و بازخوانی مأموریت؛ در این بخش، با استفاده از یک ابزار پرسشنامه‌ای، شرکت‌کنندگان در قالب کار تیمی روی مباحث مطرح‌شده در بخش اول تمرینی عملی انجام خواهند داد و از برخی تیم‌ها برای به‌اشتراک‌گذاری دیدگاه‌هایشان با سایر شرکت‌کنندگان دعوت خواهد شد.

از مدیران حوزه نیکوکاری و سمن‌ها دعوت شد تا با حضور در این کارگاه، در تقویت فرایند **«معنابخشی به سازمان »**در شرایط کنونی مشارکت کنند.

چالش‌های حقوقی سمن‌ها در بحران

محور نشست، بررسی موانع حقوقی و اداری فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد و نقش این نهادها در تقویت سرمایه اجتماعی بود.

نکات کلیدی:

- سمن‌ها باید حلقه واسط مستقل میان شهروند و حاکمیت باشند، نه ابزار تبلیغاتی حکومت.
- نگاه امنیتی به فعالیت مدنی، سرمایه اجتماعی کشور را تضعیف می‌کند؛ جنگ ۱۲روزه اهمیت این سرمایه را نشان داد.
- ضعف سواد حقوقی سمن‌ها یکی از مشکلات اصلی است (در ثبت، انتخاب مدیران، مواجهه با احضار شفاهی، تأمین مالی و..)
- تجربه‌های میدانی از تخلیه اجباری فضاهای خدماتی و سرگردانی بین دستگاه‌ها برای مجوز مطرح شد.
- تأکید بر حاکمیت قانون به‌جای سلیقه مدیران، و استقلال داخلی تشکل‌ها (حق انتخاب مدیران).

پیشنهادها:

- تشکیل شبکه حقوقی/وکلا برای حمایت از سمن‌ها، مستندسازی پرونده‌ها و طرح مفهوم «حکمرانی همکارانه»با ۱۰ وظیفه برای حاکمیت (تعریف حق، تقنین، آموزش، تسهیل‌گری، پاسخگویی و...)

سلامت در بحران

محور نشست، نگاه چندبعدی به سلامت (جسم، روان، معیشت، دارو) در شرایط بحران و نقش نهادهای مدنی بود.

ادامه مطلب در صفحه ۷

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۶

نکات کلیدی:

• سلامت روان اغلب بعد از بحران فراموش می‌شود؛ حتی امدادگران و فعالان مدنی نیز نیاز به حمایت روانی دارند.

• تجربه گروه احیا (حمایت معیشتی و روانی در چند استان) و کانون هموفیلی (بحران تأمین دارو، قطع اینترنت، حمایت مالی مستقیم) به‌عنوان نمونه مطرح شد.

• زنان در بحران بیشتر از بازار کار خارج می‌شوند؛ افراد دارای معلولیت (مثلاً ناشنوایان) در سیستم‌های هشدار نادیده گرفته می‌شوند.

• نبود «پروتکل ملی همکاری نهادهای مدنی در بحران »و ضعف شبکه‌سازی از خلأهای اصلی است.

پیشنهادها:

• تدوین پروتکل همکاری، ایجاد کارگروه تخصصی سلامت در بحران، مستندسازی تجربه‌ها، تبدیل پژوهش میدانی به سیاست و تقویت ارتباط دولت و جامعه مدنی (وزارت بهداشت نیز بر این ارتباط تأکید کرد).

آموزش در بحران

محور نشست، بازتعریف مفهوم بحران در حوزه آموزش و ضرورت انطباق نظام آموزشی با نیازهای واقعی جامعه بود.

نکات کلیدی:

• بحران در ایران امروز صرفاً یک رخداد مقطعی (جنگ، زلزله) نیست، بلکه به یک «وضعیت»مستمر تبدیل شده است؛ پیش از راهکار آموزشی باید خود مسئله بازتعریف شود.

• آموزش باید از نیاز واقعی جامعه هدف آغاز شود، نه از بالا؛ نمونه: تجربه موفق در روستایی در البرز.

• ضعف بنیادین آموزش‌وپرورش (کیفیت معلمان، سواد پایه) خود یک بحران است؛ سرمایه‌گذاری روی معلمان، به‌ویژه در مناطق محروم، اولویت اصلاح نظام آموزشی است.

ادامه مطلب در صفحه ۸

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۷

- در شرایط جنگ، امنیت روانی دانش‌آموزان و معلمان پیش‌شرط یادگیری است و باید در طراحی برنامه‌ها لحاظ شود.
- مدرسه به‌عنوان فضای اجتماعی‌شدن همچنان مهم است و نباید کنار گذاشته شود؛ فناوری و آموزش آنلاین مکمل‌اند نه جایگزین.
- تأکید بر توسعه آموزش فنی‌وحرفه‌ای و مهارت‌های انسانی (خلاقیت، نوآوری) متناسب با ظرفیت هر منطقه.
- آموزش تاب‌آوری باید به یکی از محورهای اصلی آموزش عمومی تبدیل شود.

پیشنهادها:

- حرکت از نگاه جزیره‌ای به شبکه‌ای میان دانشگاه، آموزش‌وپرورش، جامعه مدنی، بخش خصوصی و نهادهای تخصصی (هلال‌احمر و)؛ به‌رسمیت‌شناختن نقش سمن‌ها و گروه‌های داوطلب به‌عنوان بازوی اجتماعی نظام آموزشی؛ توجه ویژه به مناطق کم‌برخوردار مانند سیستان‌وبلوچستان با پیوند آموزش به توانمندسازی اقتصادی و سلامت خانواده‌ها؛ و ادامه‌ی گفت‌وگو در قالب کارگروه‌ها و نشست‌های تخصصی پیگیری.

۱. از کمک مالی به مشارکت و حل مسئله مشترک

یکی از محورهای اصلی نشست این بود که رابطه میان بخش خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد نباید به رابطه‌ای یک‌سویه میان تأمین‌کننده منابع و دریافت‌کننده کمک تقلیل پیدا کند. جامعه مدنی، علاوه بر نیازهایش، دارایی‌های مهمی در اختیار دارد: شناخت مسئله و جامعه محلی، اعتماد اجتماعی، ارتباط با گروه‌های مختلف، تجربه میدانی، توان مشارکت‌سازی و سرمایه انسانی. بخش خصوصی نیز فقط پول در اختیار ندارد؛ تخصص، فناوری، شبکه ارتباطی، زیرساخت، تجربه مدیریتی، نیروی انسانی، ظرفیت داوطلبانه کارکنان، شناخت بازار و قدرت مقیاس‌دادن به راه‌حل‌ها از دیگر سرمایه‌های آن است. از این منظر، پیشنهاد شد رابطه از یک نگاه نیازمحور به یک نگاه دارایی‌محور تغییر کند هر طرف بپرسد :چه چیزی می‌توانم به این مشارکت اضافه کنم؟

۲– رابطه پایدار باید برنده–برنده باشد

همکاری پایدار زمانی شکل می‌گیرد که هر دو طرف بتوانند ارزش همکاری را ببینند. در تجربه‌های مطرح‌شده در حوزه سلامت و مدرسه‌سازی، شفافیت، اثربخشی، ارتباط ...

ادامه مطلب در صفحه ۹

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۸

و ایجاد اعتماد از عوامل مهم استمرار مشارکت بودند. همچنین تأکید شد که نمی‌توان از بخش خصوصی انتظار داشت صرفاً با انگیزه خیرخواهانه وارد یک رابطه بلندمدت شود؛ باید بتوان منفعت مشروع و قابل دفاع شرکت را نیز تعریف کرد. در عین حال، این منفعت نباید مأموریت اجتماعی سمن را مخدوش کند یا همکاری اجتماعی را به تبلیغات و اثرشویی تقلیل دهد. یکی از نکات مهم جلسه این بود که دیدن اثر کمک و مشارکت خود می‌تواند انگیزه ادامه همکاری را افزایش دهد و حتی شرکت‌های دیگری را به ورود به این حوزه ترغیب کند.

۳. اعتماد، شفافیت و گزارش‌دهی زیرساخت همکاری‌اند

اعتماد یکی از واژه‌های پرتکرار نشست بود؛ اعتماد تنها با حسن نیت ایجاد نمی‌شود؛ سازمان‌های مردم‌نهاد باید بتوانند از طریق گزارش‌های مالی و اجرایی منظم، شفافیت، گزارش اثر و ارتباط حرفه‌ای، امکان شناخت و ارزیابی خود را برای شرکای بالقوه فراهم کنند. در جلسه از بحران گزارش‌دهی در برخی سازمان‌های مردم‌نهاد نیز سخن گفته شد. ضعف در انتقال دغدغه‌ها، روایت فعالیت‌ها و ارائه روشن نتایج کار باعث شده است که بخشی از جامعه مدنی نتواند ظرفیت‌ها و مسائل خود را به زبان قابل فهم برای بخش خصوصی منتقل کند. تجربه‌های مطرح‌شده نشان داد اعتماد اغلب از یک همکاری کوچک آغاز می‌شود و با استمرار، گزارش‌دهی و مشاهده اثر تقویت می‌شود. بر همین اساس تأکید شد که ایجاد نهادهای شبه‌خیریه توسط خود شرکت‌ها لزوماً راه‌حل مناسبی نیست؛ بهتر است اعتماد و منابع به سمت تقویت سازمان‌های مدنی مستقل و حرفه‌ای هدایت شود.

۴. جامعه مدنی نیازمند روایت و گفتمان قوی‌تری است

یکی از موانع کنش جمعی، فقدان روایت مشترک عنوان شد. در کنار کمبود منابع، با نوعی فقدان شناخت و گاه فقدان همدلی میان بخش‌ها روبه‌رو هستیم. سازمان‌های مردم‌نهاد باید بتوانند مسئله‌ای را که با آن مواجه‌اند برای جامعه، بخش خصوصی و سیاست‌گذاران روایت کنند و درباره آن گفتمان بسازند. روایتگری مؤثر می‌تواند هم به افزایش آگاهی عمومی کمک کند و هم زبان مشترکی میان جامعه مدنی و بخش خصوصی بسازد. پیشنهادهایی مانند استفاده از قالب‌های کوتاه و اثرگذار ارائه و روایت، از جمله الگوهایی شبیه TED Talk، نیز در همین زمینه مطرح شد.

ادامه مطلب در صفحه ۱۰

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۹

۵. آموزش، فرهنگ و درک متقابل پیش‌شرط همکاری‌اند

بخشی از مسئله همکاری، مسئله ساختاری یا مالی نیست؛ مسئله شناخت و فرهنگ است. بخش خصوصی باید ماهیت متنوع سازمان‌های مردم‌نهاد، محدودیت‌ها و شیوه کار آن‌ها را بهتر بشناسد و جامعه مدنی نیز باید منطق تصمیم‌گیری، محدودیت‌ها و انگیزه‌های کسب‌وکارها را درک کند. بنابراین بخشی از سرمایه‌گذاری آینده باید به آموزش، گفت‌وگو و شکل‌گیری درک متقابل میان ذی‌نفعان اختصاص یابد. همچنین بر اهمیت اخلاق عمومی و مسئولیت جمعی در ارتباطات بین‌سازمانی تأکید شد: اعتماد، همزیستی، حمایت متقابل، روایت مسئولانه و «حفاظت جمعی»می‌توانند به صدای بلندتر، شکست کمتر و افزایش تاب‌آوری جامعه مدنی منجر شوند.

۶. تاب‌آوری اجتماعی حاصل با هم بودن است

در شرایط پرتنش و ناپایدار امروز، همکاری میان بخش‌ها فقط یک انتخاب برای افزایش کارایی نیست؛ بخشی از سازوکار تاب‌آوری اجتماعی و مدنی است. جامعه‌ای که در آن نهادهای مدنی، کسب‌وکارها و سایر بازیگران بتوانند در شرایط دشوار از یکدیگر حمایت کنند، امکان بیشتری برای عبور از بحران دارد. از این منظر، «با هم بودن» صرفاً یک ارزش اخلاقی نیست، بلکه یک ظرفیت عملی برای کاهش آسیب، حفظ نهادها و بازسازی پس از بحران است. یکی از اهداف مشترک این همکاری می‌تواند افزایش سرمایه اجتماعی باشد.

۷. استعدادها و ظرفیت‌های گروه‌های هدف باید دیده شوند

یکی از فرصت‌های مهم همکاری این است که بخش خصوصی گروه‌های تحت پوشش سمن‌ها را فقط به‌عنوان «گروه نیازمند»نبیند. شرکت‌ها می‌توانند در شناسایی استعدادها، مهارت‌ها و ظرفیت‌های این گروه‌ها نقش داشته باشند و امکان دسترسی منصفانه آنان را به آموزش، اشتغال، بازار و شبکه‌های حرفه‌ای فراهم کنند. بخش خصوصی همچنین می‌تواند

تجربه مدیریتی و کسب‌وکاری خود را برای توسعه مهارت‌های سازمانی سمن‌ها یا توانمندسازی کسب‌وکارهای گروه‌های هدف در اختیار آنها قرار دهد؛ البته این همکاری باید پایدار، منصفانه و غیراستثمارگرانه باشد. مسئله افراد دارای معلولیت به‌طور مشخص در جلسه مطرح شد و انتظار از بخش خصوصی این بود که موضوع دسترس‌پذیری و فرصت‌های برابر را جدی‌تر در فعالیت‌ها، محیط کار و خدمات خود لحاظ کند.

۸. نیازسنجی و اولویت‌بندی پیش از تخصیص منابع ضروری است

در شرایط محدودیت منابع، نمی‌توان به همه مسائل به یک اندازه پاسخ داد. نیازسنجی، شناخت اولویت‌ها و انتخاب آگاهانه حوزه‌های مداخله از پیش‌شرط‌های اثربخشی همکاری است. یکی از پیشنهادها، حضور یک نهاد واسط قابل اعتماد برای گردآوری، ارزیابی و اولویت‌بندی نیازها و معرفی فرصت‌های مناسب همکاری به شرکت‌ها بود. چنین نهادی می‌تواند فاصله میان دو زبان متفاوت جامعه مدنی و کسب‌وکار را کاهش دهد و به تطبیق بهتر مسئله‌ها با ظرفیت‌های شرکت‌ها کمک کند. شبکه‌هایی مانند شبکه کمک و سایر نهادهای تسهیلگر می‌توانند بخشی از این نقش را بر عهده بگیرند. همچنین از ظرفیت اتاق بازرگانی برای ایجاد ارتباط و هم‌افزایی با بخش خصوصی یاد شد.

۹. مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها نیازمند گفت‌وگوی جدی درون خود بخش خصوصی است

شرکت‌های مختلف می‌توانند برداشت‌های متفاوتی از مسئولیت اجتماعی داشته باشند و هر برداشت نیز می‌تواند نوع متفاوتی از همکاری با جامعه مدنی ایجاد کند. در کنار گفت‌وگو میان سمن‌ها و شرکت‌ها، نیاز به گفت‌وگوی درون‌بخشی میان خود شرکت‌ها نیز وجود دارد. شرکت خصوصی می‌تواند نه فقط به‌عنوان بنگاه اقتصادی، بلکه به‌عنوان نوعی شهروند سازمانی دیده شود که نسبت به جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کند مسئولیت دارد.

ادامه مطلب در صفحه ۱۱

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۱۰

۹. مسئولیت اجتماعی باید از کمک به اثر حرکت کند

در جلسه نقدهایی نسبت به نحوه هزینه‌کرد برخی بودجه‌های مسئولیت اجتماعی مطرح شد؛ از جمله فعالیت‌های نمایشی، برندسازی صرف یا تلاش برای جبران تصویر منفی یک فعالیت بدون تغییر واقعی در اثر آن. در مقابل، تأکید شد که باید اثربخشی پروژه‌ها به رسمیت شناخته و اندازه‌گیری شود. سمن‌ها می‌توانند در طراحی، اجرا و ارزیابی فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها شریک باشند و سازمان‌هایی نیز می‌توانند نقش مستقل ارزیابی اثر را بر عهده بگیرند؛ تجربه »نوید «به‌عنوان نمونه‌ای از چنین نقشی در جلسه مطرح شد.

۱۱. فرصت‌های همکاری را نباید فقط پیدا کرد؛ باید خلق کرد

یکی دیگر از محورهای گفت‌وگو اهمیت نوآوری بود. شرایط جدید اقتصادی، اجتماعی، محیط‌زیستی و فناورانه مسائل تازه‌ای ایجاد کرده، اما هم‌زمان فرصت‌های جدیدی برای همکاری ساخته است. نمونه‌هایی مانند انرژی، محیط‌زیست، اشتغال گروه‌های کمتر برخوردار، فناوری، دسترس‌پذیری و استفاده از ظرفیت داوطلبانه کارکنان می‌توانند زمینه طراحی مدل‌های تازه مشارکت باشند. بنابراین همکاری نباید فقط محدود به فرصت‌های از پیش موجود باشد؛ گاهی خود سمن و شرکت باید از خلال گفت‌وگو فرصت مشترک را خلق کنند.

۱۲. همکاری میان خود سمن‌ها نیز بخشی از مسئله است

هم‌افزایی فقط میان بخش خصوصی و جامعه مدنی نیست. سازمان‌های مردم‌نهاد نیز نیازمند شبکه‌سازی، تبادل دانش، تقسیم منابع و حمایت متقابل‌اند. تمرکز منابع در تعداد محدودی از سازمان‌های بزرگ می‌تواند سمن‌های کوچک‌تر را به حاشیه ببرد. از این منظر، سمن‌های بزرگ‌تر و شبکه‌ها می‌توانند نقش پشتیبان، واسط یا تسهیلگر را برای سازمان‌های کوچک‌تر ایفا کنند. تقویت ظرفیت سازمانی، استفاده از تجربه بخش خصوصی، آموزش مدیریت و استفاده از تجربه‌های ملی و بین‌المللی نیز می‌تواند اثربخشی کل اکوسیستم جامعه مدنی را افزایش دهد.

۱۳. همه بازیگران اکوسیستم باید به رسمیت شناخته شوند

حل پایدار مسائل اجتماعی تنها محصول همکاری دو بخش نیست. جامعه مدنی، بازار و حاکمیت هرکدام سرمایه‌ها و مسئولیت‌های متفاوتی دارند و حل مسئله زمانی پایدارتر می‌شود که این سرمایه‌ها در کنار یکدیگر قرار گیرند. در کنار آن‌ها، شبکه‌ها، نهادهای واسط، دانشگاه‌ها، رسانه‌ها، اتاق‌های بازرگانی، سازمان‌های ارزیاب و جوامع محلی نیز بخشی از این اکوسیستم‌اند. بنابراین به جای طراحی رابطه‌ای دوطرفه و بسته، باید به سمت یک اکوسیستم همکاری و تقسیم کار حرکت کرد.

۱۴. نقش دولت: از عقب‌نشینی یا تصدی‌گری به تسهیلگری و حکمرانی بهتر

در جلسه تأکید شد که مشارکت جامعه مدنی و بخش خصوصی نباید بهانه‌ای برای عقب‌نشینی دولت از مسئولیت‌های عمومی خود باشد. از سوی دیگر، برخی موانع بدون همراهی حاکمیت قابل حل نیستند؛ از مقررات و مالیات گرفته تا انتقال منابع، مشوق‌های همکاری و فضای قانونی فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد

موضوعاتی مانند معافیت مالیاتی برای مشارکت‌های اجتماعی و امکان انتقال منابع مالی از خارج از ایران نیز به‌عنوان بخشی از مسائل عملی همکاری مطرح شدند. سازمان‌های مردم‌نهاد نیز علاوه بر خدمت‌رسانی، می‌توانند در جهت بهبود حکمرانی، انتقال تجربه میدان به سیاست‌گذاری و مطالبه اصلاح ساختارهای مسئله‌زا نقش ایفا کنند.

۱۵. از پاسخ به پیامدها به نگاه سیستمی

یکی از اساسی‌ترین نگرانی‌های مطرح‌شده این بود که نیازهای اجتماعی با سرعتی بیشتر از ظرفیت جامعه مدنی در حال افزایش است. اگر سمن‌ها، شرکت‌ها و دولت دائماً فقط با پیامدهای فقر، نابرابری، بحران‌های محیط‌زیستی و سایر آسیب‌ها مواجه شوند، منابع هیچ‌گاه کافی نخواهد بود. بنابراین لازم است علاوه بر رفع نیاز فوری، مسیر تولید مسئله نیز دیده شود؛ نقاط اهرمی تغییر شناسایی شوند و بر اساس آن میان بازیگران مختلف تقسیم کار صورت گیرد.

ادامه مطلب در صفحه ۱۲

گزارش رویداد داستان مشارکت...

ادامه مطلب صفحه ۱۱

جمع‌بندی نهایی

از مجموع گفت‌وگوها می‌توان پنج تغییر جهت اصلی را استخراج کرد:

- از نیاز به دارایی: سمن‌ها و شرکت‌ها فقط فهرست نیازهای خود را روی میز نگذارند؛ ظرفیت‌ها و آورده‌های خود را نیز بشناسند.
- از کمک به مشارکت: بخش خصوصی صرفاً تأمین‌کننده مالی و سمن صرفاً مجری نباشد؛ طرفین شریک حل مسئله باشند.
- از حسن نیت به اعتماد قابل سنجش: شفافیت، گزارش‌دهی، اثرسنجی و ارتباط مستمر زیرساخت اعتماد هستند.
- از پروژه پراکنده به اکوسیستم: حل مسائل پیچیده امروز نیازمند همکاری جامعه مدنی، بازار، حاکمیت، شبکه‌ها و نهادهای واسط است.

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱

شرکت کنندگان

دیدار اعضای شورای راهبردی شبکه کمک و فعالان حقوق کودک با دکتر جلالیان (دبیر مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک)، مدیرکل ،آقای خداوردیان معاون مرجع و خانم بیات نماینده وزارت دادگستری در شورای ملی حمایت و توسعه تشکل های اجتماعی و کارشناسان مرتبط.

شرکت‌کنندگان: اعضای شورای راهبردی شبکه کمک، نمایندگان انجمن‌های فعال در حوزه حقوق کودک، شامل خانم ها و آقایان:

۱--طاهره پژوهش -انجمن حمایت از حقوق کودک

۲-طیبه شریف پور- انجمن تلاشگران

۳-الهام شهسوارزاده- انجمن‌یاران دانش ومهر

۴-فیروزه صابر دبیر شبکه کمک

۵-افخم صباغ- انجمن مهروماه

۶-سمیرا صفا -انجمن پرنده درخت کوچک

۷- مژگان قاسم زاده -انجمن پویش

۸-احمد قویدل عضو مجمع عمومی کانون هموفیلی ایران و عضو راهبردی شبکه‌کمک

۹- نرگس محرابیان- انجمن یاران دانش ومهر

۱۰-هدا مقدم- انجمن کیانا

۱۱-صالح نقره کارگروه وکلای مدافع حقوق شهروندی و دبیرکارگروه حقوقی شبکه کمک، عضو شورای راهبردی

فهرست مطالب

۱-مقدمه دبیرکل مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک : فضای عمومی کشور

۲- محور اول: چالش‌های ساختاری و حقوقی انجمن‌ها

۳- محور دوم: بحران‌های زیست کودک و آمارها

۴- محور سوم: عدالت کیفری و بازداشت‌ها

۵- محور چهارم: آموزش و فرهنگ‌سازی

مقدمه:

سخنان دبیرکل مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک و توصیف فضای عمومی کشور

جلسه با سخنان دکتر جلالیان درباره فضای کلان بحرانی کشور آغاز شد. ایشان در ارزیابی خود از »نقشه دشمن «و تهدیدات خارجی و مخاطرات آن برای کشور صحبت کردند. تجاوز امریکا و رژیم اسرائیل برای صدمه زدن به امنیت عمومی کشور، تهاجم فرهنگی، رسانه‌ای و اقتصادی امروز صرفاً یک موضوع سیاسی نیست؛ بلکه از مسیر آسیب‌پذیرترین لایه جامعه عبور می‌کند. فقر، بازماندگی از تحصیل و فرود آمدن فشارهای اقتصادی بر دوش کودک، زمینه‌ساز آسیب‌هایی است که در نهایت به زیان امنیت اجتماعی کشور تمام می‌شود. ایشان تصریح داشت که متاسفانه در حوادث مختلف و تجاوز آمریکا و اسرائیل بزرگترین قربانی کودکان بودند. و تاکید داشت دشمنان ما می خواهند با فشار بیشتر بر اقشار آسیب پذیر مسئولین را تسلیم کنند.

فیروزه صابر دبیر شبکه کمک ضمن قدردانی از وقتی که مرجع ملی برای گفتگو دادند از تلاش های نقره کار مسئول کارگروه حقوقی شبکه برای تحقق این جلسه قدردانی نمودند.

ادامه مطلب در صفحه ۱۴

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۳

صابر ناکید نمود با توجه به مخاطرات مختلف از حوادث دی ماه گرفته و شرایط جنگی کشور که ابعاد مختلف زیست کودکان را تهدید می کند پبا توجه به مرجعیت این نهاد تصمیم ملاقات با شما گرفتیم. نمایندگان شبکه کمک این که چارچوب گفتگو را پذیرفتند و تکمیل کردند که: کودک، خود یک اولویت امنیت ملی است: هر کودکی که از تحصیل و حمایت اجتماعی خارج شود، در دهه آینده به یک مسئله اجتماعی تبدیل خواهد شد. بر همین اساس دو طرف بر پیوند راهبردی میان سیاست‌های حمایتی کودک و منافع ملی تأکید و بر لزوم هم‌افزایی نهادهای مدنی با مرجع ملی کنوانسیون توافق اولیه داشتند .

محور اول: چالش‌های ساختاری و حقوقی انجمن‌ها

نمایندگان شبکه کمک چالش‌های حرفه‌ای تشکل‌های مردم‌نهاد را بازگو کردند. مهم‌ترین مسئله، فرآیند صدور مجوز است: برخی انجمن‌ها با وجود سابقه چندین‌ساله فعالیت، با اطاله زمان بررسی و نبود ضرب‌الاجل مشخص در نهادهای مجوزدهنده مواجه‌اند. موضوع دوم، »تنزل سطح فعالیت «تشکل‌ها از سطح ملی به استانی است؛ تصمیمی که دامنه جغرافیایی خدمات رسانه‌ای و جمع‌آوری کمک‌های مردمی را محدود می‌کند و با ماهیت ملی مسئله کودک — که مرز استان نمی‌شناسد — در تعارض است. **طاهره پژوهش -انجمن حمایت از حقوق کودکان** تصریح داشت این انجمن با سابقه با محدود شدن فعالیت از ملی به استانی مواجه است و در در استانداری هم سرگردان است .

الهام شهسوارزاده- انجمن‌یاران دانش ومهر گفت انجمن آن ها با احکام قضایی مواجه شده است و در این مسیر شورای ملی تحمایت و توسعه حمایتی از این انجمن ننموده است. این انجمن از این مرجع در خواست نموددرباره اعاده دادرسی در باره احکام صادره در رابطه با این انجمن کمک نماید و تاکید داشتند که ضرورت دارد مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک با توجه به شناخت از حوزه کار با کودکان تسهیلگری بین نهادی را جدی بگیرد. عضو دیگر این انجمن نرگس محرابیان بر این موضوع تاکید داشتند چرا وزارت کشور از مجوزهای فعالیتی که خودش صادر کرده دفاع نمی کند و صرفا نظاره گر مشکلاتی هستند که برای انجمن ها به وجود می اید.

طیبه شریف پوراز انجمن تلاشگران حوزه کودک هرچه جلوتر می آییم. بحران عدم رعایت حقوق کودک هر روز در گسترده تر می شود. و به موزارات ان فشار های مختلف در محدود نمودن فعالیت انجمن های حامی کودک افزایش می یابد. سازمان های مردم نهاد دیدبان حقوق کودک در جامعه هستند باید مرجع از انها حمایت کند ولی ما در هر دوره فعالیت کنوانسیون از اول شروع می کنیم. این ارتباط فرسایشی است. وی همچنین به قوانین حضانت و ضرورت بازنگری در ان متناسب با رعایت حقوق کودک اشاره نمود. از اول شروع می کنیم. برای پایداری نهاد های حامی کودک مرجع باید کمک کند.

احمد قویدل از اعضای شبکه کمک در رابطه با ضرورت نقش

ادامه مطلب در صفحه ۱۵

شبکه کمک و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۴

آفرینی فعال نماینده وزارت دادگستری در شورای ملی توسعه و حمایت از تشکل های اجتماعی که اتفاقا از مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک به عنوان نماینده وزارت دادگستری در جلسات شورا شرکت می کند وی از دبیر مرجع خواست نماینده این مرجع در رابطه با فعالیت های انجمن های حامی کودک نقش حمایتی ایفا کنند و ضرورت مطالبه گری آنها را در این شورای ملی یاد اور باشند. وی همچنین از مواضع اصولی نماینده دادگستری جناب آقای مرادی در شورا قدردانی نمود و اظهار امیدواری نمود که سرکار خانم بیات در صیانت از حقوق تشکل ها در شورا کوشار باشند.در این قسمت می توان سه درخواست شبکه کمک را از دبیر مرجع را چنین خلاصه کرد:

نخست، ایجاد سازوکار تسهیل‌گری بین‌نهادی تا پیگیری مجوزها در وزارت کشور و سایر مراجع توسط مرجع ملی کنوانسیون پشتیبانی شود؛

دوم، تضمین امنیت حقوقی فعالان حوزه کودک تا رصد و گزارش آسیب‌ها به عنوان خدمت عمومی شناخته شود، نه فعالیت خطرآفرین .

سوم همسویی نماینده وزارت دادگستری در شورای توسعه و حمایت از تشکل های اجتماعی به خصوص در رابطه با انجمن های حامی کودکان

دکتر جلالیان این مطالبات را جدی خواند و بر لزوم دادن بازخورد مشخص و در بازه زمانی مشخص به تشکل‌ها و برگزاری منظم تأکید کرد. همچنین االشان در رابطه با مشکل ویژه انجمن دانش مهر و کمک به اعاده دادرسی در رابطه با این انجمن درخواست این انجمن را دریافت م مقرر شداز طریق مدیکل این موضوه را مدیران انجمن پیگیری کنند. ایشان در رابطه با صلاح قوانین حضانت تاکید داشتند اصلاح قوانین سازکار خود را دارد و رایزنی و گفتگولازم دارد.

وزارت دادگستری
مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک

محور دوم: بحران‌های زیست کودک

نمایندگان از وضعیت نگران‌کننده کودکان کار وضعیت کودکان پناهنده نیز جدا از کودکان کار مطرح شد؛ گروهی که به دلیل وضعیت اتباعی، از بسیاری خدمات آموزشی و اجتماعی به‌طور مؤثر محروم‌اند.

افخم صباغ مدیر موسسه مهرماه از محدود نمودن حقوق مسلم کودکان در حوزه آموزش و کار از جمله کودکان پناهنده صحبت کرد و تصریح داشت کودک هر جا متولد شده باشد حق تحصیل و حق زندگی را دارد .وی از طرح های دستگیری کودکان کار که توسط شهرداری تهران اجرا می شود به شدت انتقاد نمود و تاکید داشت که این طرح ها فقط مشکل را از جلوی چشم شهروندان دور می کند و بر خلاف ادعادی شهرداری این الگو را موفق ندانست. وی یکی از عوارض مهم این نوع سیاستگذاری ها را بکار گیری کودکان کار در کارگاه های تولیدی زیر زمینی دانست و نتیجه آن در مخاطره افتادن بیشتر کودکان و در معرض آسیب های دیگر قرار گرفتن است. وی از مرجع در خواست نمود از طرح هایی که فارغ از حقوق کودکان و صرفا با حذف فیزیکی کودکان در خیابانها اجرایی می شود مقابله نماید و از حقوق این کودکان صیانت نماید. تصریح داشت اینکه فکر کنیم آمار کودکان کار بیشتر شامل پناهجویان است یک تفکر اشتباه است. مثال بارز آن استان کرمانشاه است که از استانهایی است که اسکان پناهجویان در این استان ممنوع است ولی این استان بالاترین امار را در این حوزه دارد. وی در پایان تصریح داشت در بخش هر ریالی که امروز صرف شناسایی، آموزش و بازگشت کودک آسیب‌دیده به چرخه رشد شود، در برابر هزینه‌ای حدوداً ۶ برابری برای ترمیم آسیب‌های ناشی از خشونت، کار اجباری و بازداشت نوجوانی در دهه‌های بعد قرار می‌گیرد؛ سرمایه‌گذاری پیشگیرانه از نظر انسانی و اقتصادی، سودمندترین گزینه است. شبکه کمک در آستانه سال نو تحصیلی

ادامه مطلب در صفحه ۱۶

ماهنامه داخلی
شهریور ماه ۱۴۰۵ – شماره ۳۵
شبکه کمک

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۵

نگرانی های جدی خود را از مشکلات جدی که مقابل کودکان پناهنده برای رفتن به مدرسه وجود دارد به مرجع اعلام نمودند دکتر جلالیان در رابطه با حق تحصیل کودکان پناهنده با نمایندگان شبکه کمک همسو بئدند و ضمن تکرار این جمله که"کودک هر جا متولد شده باشد حق تحصیل و حق زندگی را دارد"قول مساعدت در این حوزه دادند و اعلام آمادگی کردند در تعامل با انجمن ها به رفع این موانع کمک کنند.

دکتر جلالیان دبیر کل مرجع در ارزیابی که نمایندگان شبکه کمک به صورت های مختلف از برخی از مراجع امنیتی و دولتی شنیده بودند در رابطه حوزه اسیب کودکان کار گفت: متاسفانه با پدیده ای به عنوان کاسبان آسیب نیز مواجه ایم و این امر در نوع قضاوت در رابطه با انجمن هایی که صادقانه فعالیت می کنندنیز اثر گذار بوده است . مابرخی از فعالیت های را دیده ایم که به نظر می رسد راه ارتزاق انها از حوزه اسیب است. لازم به دکر است ایشان مثال مستندی در این حوزه ارایه ندادند .

محور سوم: عدالت کیفری و بازداشت‌ها

نمایندگان شبکه کمک درباره بازداشت‌های دی‌ماه نگرانی های خود را ابراز نمودند. دبیر شبکه کمک نیز در ابتدای جلسه در رابطه با دیر هنگام اختصاص دادن وقت به این شبکه گلایه نمودند که دبیر و مدیر کل مرجع تصریح داشتند چون این مرجع در مسیر تغییر دبیر بوده است این اتفاق افتاده است. شبکه کمک نگرانی های خود را به این شرح مطرح نمودند: در فرآیند بازداشت برخی نوجوانان، حق دسترسی به وکیل در مراحل نخست به‌طور کامل رعایت نشد؛ در حالی که ماده ۴۰ کنوانسیون حقوق کودک — که ایران به آن الحاق کرده است — بر رعایت تضمین‌های دادرسی منصفانه برای اطفال و نوجوانان تأکید دارد و بند ۳ آن ایجاد «**مراجع و نهادهای خاص برای اطفال متهم** »را خواستار شده است. قوانین داخلی نیز تفکیک داده‌اند: رسیدگی به جرایم اطفال باید علنی نباشد و دادگاه مکلف است ولی، سرپرست یا وکیل برای طفل در نظر بگیرد؛ اما در عمل، تفکیک برخی بازداشت‌ها از بزرگسالان و کیفیت پرونده‌سازی برای نوجوانان، دغدغه جدی فعالان

مطالبه شبک کمک این محور، ایجاد «**دادگاه ویژه اطفال**»به معنای واقعی کلمه در کلیه استانهای کشور بود بود: مرجعی مجهز به قاضی آموزش‌دیده، مشاور روان‌شناس و سازوکارهای جایگزین بازداشت. نمایندگان تأکید کردند که بازداشت یک نوجوان، فقط او را درگیر نمی‌کند؛ هم‌کلاسی‌ها، دوستان و خانواده او نیز دچار اضطراب و ترس می‌شوند و پیامد اجتماعی آن از فرد متهم بسیار فراتر می‌رود. پیگیری این پرونده‌ها از مرجع ملی کنوانسیون خواسته شد.

در این رابطه هدا مقدم- انجمن کیانا از موسساتی بود که در سخنان خود از سرنوشت کودکان بازداشتی حوادث دی ماه چهطرح سوال نمود و تصریح داشت ما استان البرز که همجوار استان تهران است دادگاه ویژه اطفال نداریم و شعبه ای با ابلاغ ویژه این ماموریت مهم را عهده دار است که این الگو الگوی موفق در رابطه با صیانت از حقوق کودکان در حوزه جرایم نیست. وی گفت متاسفانه به ما برای حفظ حقوق کودکان بازداشتی اجازه ورود ندادند. وی تاکید داشت برگزاری سمینار های اموزشی برای قضات و کارکنان دادگاه ها در حوزه حقوق کودک نیاز جدی است که مرجع می تواند پیگیری نماید. در شرایط کنونی حداقل مرجع تلاش کند این کودکان از حق دسترسی به وکیل بهره مند شوند.

دکتر جلالیان ضمن تاکید بر این نکته که ما می توانیم درک کنیم که چگونه کودکان و نوجونان در این نوع حوادث شرکت می کنند وی مشخصا مثال زد برخی تلویزیون های فارسی زبان معاند با گزارش های مختلف یک انسان بالغ را هم تحت تاثیر اخبار کذب خود قرار می دهند می طبیعی است که بتوانند بر ذهن کودکان و نوجوانان تاثیر بگذارند. مرجع نهایت تلاش خود را برای آزاد سازی انها انجام

ادامه مطلب در صفحه ۱۷

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۶

داده است. وی تاکید داشت بازداشتی های کودک حوادث دی ماه کودکان، من از نزدیک دیده ام ، و واقعا دل ما را به درد می اورد. قربانیان این حوادث بودند و بالغ بر ۹۵ درصد آزاد شده اند.

بسیاری از آنها مجرم نیستند معارض با قانون هستند وی ضمن تشریح چند نمونه تسهیل نمودن ازاد کردن این کودکان حتی با پیگیری امور وثیقه و غیره تصریح داشت متاسفانه برخی از این کودکان شاکی خصوصی دارند و عملا در چنین مواردی دستگاه قضایی نمتواند این مسیر تسهیل نماید. اما اطمینان میدهم که در این رابطه هر تلاشی که میسر بوده انجام داده ایم. در عین حال امادگی داریم بر اساس گزارش موارد موضوع را بررسی نماییم. گفتنی است شبکه کمک تقاضای بازدید از مراکز اصلاح و تربیت و محل های نگهداری بکودکان بازداشتی در حودث دی ماه را ماه هاست تقدیم نموده که توسط مسئول کارگروه حقوقی شبکه کماکان پیگیری می شود .

محور چهارم: سامانه جامع مدیریت حقوق کودک ایران (محکا)

یکی از دغدغه‌های مهم جامعه یعنی حمایت‌های حقوقی و قضایی از کودکان ایران بوده است که با تدوین و طراحی یک الگوی مداخله جامع، حمایت از کودکان در موقعیت خیابان را از مرحله شناسایی تا توانمندسازی در دستورکار قرار گرفته است. در این استقرار سامانه جامع مدیریت حقوق کودک ایران، تحت عنوان **"محکا"** طراحی شناسنامه و استانداردسازی اقلام آماری مربوط به کودکان برنامه ریزی شده است. در این دیدار شبکه کمک در رابطه با جاری نشدن این سامانه در کشور طرح سوال نمودند. قاسم زاده از انجمن پویش در این رابطه خطاب به مدیران مرجع کنوانسیون سوال نمود آیا سامانه جامع مدیریت حقوق کودک در ایران عملیاتی شده است یاخیر؟ اساسا چه نقشی برای سازمان های مردم نهاد در شکل گیری سامانه و استفاده از این سامانه چیست؟ آیا پیش بینی برای مشارکت انجمن های حامی کودک در تصمیم گیری ها و سیست گداری ها در حوزه کودک وجود دارد. وی در پایان تصریح داشت بر اساس آئین نامه های جاری ضرورت دارد نمایندگان سازمان های

مردم نهاد فعال در حوزه حقوق کودک در مرجع ملی حضور داشته باشند. وی در ادامه پس از انکه مدیران حاضر مرجع حضور نماینده سازمان های مردم نهاد فعال در حوزه کودک را تایید کردند وی در ادامه در رابطه با مکانیزم انتخاب و فرا خوان ها برای انتخابات سوالاتی را از دبیر مرجع نمود. وی در پایان سخنان خود بر ضرورت حضور تشکل های حامی کودکان در کارگروه های مراجع تصمیم گیر در کشور سخن گفت.دکتر جلالیان در این زابطه ضمن معرفی مسئول فنی سامانه به حاضرین جلسه تصریح داشتند که اعلام آماده شدن سامانه زود هنگام بود و عملا تکمیل سامانه و در دسترس قرار گرفتن آن زمان بر است. وی تصریح داشت در این رابطه کماکان ثابت قدم هستیم و می توانیم از کمک های سازمان های مردم نهاد که با این جدیت از حقوق کودکان دفاع می کنند بهره مند باشیم.امیدواریم سامانه فعال شود و از گزارش های شما بهره مند شویم.

ادامه مطلب در صفحه ۱۸

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۷

محورپنجم : آموزش و فرهنگ‌سازی

در محور چهارم، آموزش زودهنگام حقوق کودک کلیه شرکت کنندگان در جلسه از طرف شبکه کمک در سخنان خود به اهمییت این موضوع تاکید داشتند. نمایندگان شبکه کمک خواستار گنجاندن مفاد پیمان‌نامه حقوق کودک — که ایران در سال ۱۳۷۲ به آن الحاق کرده است — در کتب و برنامه‌های درسی مدارس به زبان ساده و تناسب‌یافته با سن دانش‌آموزان شدند. انجمن حمایت از حقوق کودکان به صورت مشخص پیشنهاد ایجاد «زنگ حقوق کودک در مدارس »بود. وی تصریح داشت هم کودکان باید با حقوق خود آشنا شوند و هم بزرگ سالان و در راس ان مسئولان حوزه هایی که با کودکان می کنند می بایست با حقوق کودکان آشنا شوند. آموزش و پرورش می بایست پرچمدار اموزش حقوق کودک در مدارس باشد و مرجع ملی نیز این اموزش ها را به صورت گسترده در ساختار های دولتی و انتظامی و قضایی برنامه ریزی نماید.

دکتر جلالیان در این حوزه با شبکه کمک هم موضع بودند و معتقد بودند آموزش در پیوند مستقیم با مفاهیم با پیشگیری اولیه برای جلوگیری از تضییع حقوق کودکان است وی تصریح داشت کودکی که از حقوق خود آگاه است، هم خودش کمتر در معرض خشونت قرار می گیرد ود صورت مواجه شدن با چنین تهدیداتی و یا تهدیدات فرهنگی مقاوم‌تر خواهد بود. ایشان از همکاری با تشکل ها در این حوزه کاملا استقبال نمودند و تاکید داشتند می توانیم از مدرسان شما هم استفاده نماییم .

جمع بندی مسئول کارگروه حقوقی شبکه کمک
پیشنهادات شبکه کمک به مرجع ملی
در راستای حکمرانی دوستدار کودک

صالح نقره کار:

۱۵ محور پیشنهادی جلسه نهاد ملی کودک با شبکه کمک و سازمان های مرد نهاد فعال در حوزه کودکان

حکمرانی دوستدار کودک؛

سپهر عمومی متشکل مشارکت گرا

۱.ایجاد سازوکار مستقل و مؤثر برای پایش حقوق کودک

پیشنهاد شود نهاد ملی، یک نظام ملی پایش حقوق کودک با مشارکت نهادهای مدنی ایجاد کند؛ نه صرفاً گزارش‌های دستگاه‌های دولتی.

این نظام باید شاخص‌های روشن داشته باشد:

حق آموزش، سلامت، تأمین اجتماعی، امنیت، هویت، منع خشونت، عدالت کیفری، کودک کار، کودکان دارای معلولیت، کودکان مهاجر، کودکان در معرض فقر و. ...

۲ .ایجاد «سامانه ملی گزارش نقض حقوق کودک»

هر کودک، والد، وکیل، مددکار، معلم یا سازمان مردم‌نهاد بتواند موارد نقض حقوق کودک را گزارش کند و گزارش‌ها پس از راستی‌آزمایی به دستگاه مسئول ارجاع شود.

این پیشنهاد کاملاً با وظیفه مرجع ملی در خصوص دریافت اطلاعات مردمی و پایش حقوق کودک قابل پیوند است .

۳ .تشکیل«کلینیک‌های حقوق کودک»با مشارکت کانون وکلا

ادامه مطلب در صفحه ۱۹

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۸

این محور را به‌طور جدی پیشنهاد می‌کنم.ایجاد شبکه‌ای از کلینیک‌های حقوق کودک در کانون‌های وکلا، دانشگاه‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد برای:مشاوره رایگان؛معاضدت قضایی؛وکالت کودکان و خانواده‌های کم‌برخوردار؛آموزش حقوق کودک؛ارجاع موارد خشونت و سوءاستفاده شناسایی خلأهای قانونی.دستورالعمل «کلینیک‌های حقوق کودک» وزارت دادگستری نیز چنین ظرفیتی را به رسمیت شناخته و هدف آن را افزایش دسترسی کودکان به عدالت و خدمات حقوقی رایگان اعلام کرده است .

۴ .تدوین «منشور حق دسترسی کودک به عدالت»

یکی از خلأهای مهم این است که کودک در نظام عدالت صرفاً «موضوع حمایت» نباشد، بلکه صاحب حق شناخته شود.منشور می‌تواند شامل این حقوق باشد:حق شنیده‌شدن کودک؛حق مشارکت متناسب با سن و رشد؛حق دسترسی به وکیل؛حق برخورداری از مددکار اجتماعی؛حق حفظ حریم خصوصی؛حق رسیدگی سریع؛حق اعتراض و دادخواهی؛حق مصونیت از برخورد تحقیرآمیز؛حق برخورداری از محیط قضایی کودک‌محور.

۵ .اصلاح قوانین با رویکرد «مصلحت عالیه کودک»

نهاد ملی می‌تواند یک بانک خلأهای قانونی حقوق کودک ایجاد کند و هر سال فهرست اصلاحات ضروری را به مجلس و دولت ارائه دهد.قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب ۱۳۹۹ ظرفیت مهمی در این زمینه ایجاد کرده است، اما مسئله اصلی، اجرای مؤثر، هماهنگی دستگاه‌ها و رفع تعارض‌ها و خلأهای قانونی است .

۶ .توجه به کودک به عنوان صاحب »حق رفاه«

حقوق کودک نباید فقط به خشونت، کودک‌آزاری و مسائل کیفری محدود شود.باید از حقوق رفاهی کودک صحبت کنیم:حق آموزش، حق سلامت، حق تغذیه، حق مسکن، حق تأمین اجتماعی، حق محیط زیست سالم و حق برخورداری از حداقل استاندارد زندگی.به‌ویژه باید آثار فقر، تورم، بیکاری والدین و نابرابری منطقه‌ای بر حقوق کودک در گزارش‌های نهاد ملی سنجیده شود.

یعنی قبل از تصویب یک سیاست پرسیده شود:«این تصمیم چه اثری بر حقوق و مصلحت عالیه کودکان دارد؟»

۸ .مشارکت واقعی خود کودکان در سیاست‌گذاری.

نهاد ملی نباید فقط درباره کودکان تصمیم بگیرد؛ باید با کودکان تصمیم‌سازی کند.پیشنهاد تشکیل:

«شورای مشورتی کودکان و نوجوانان»در کنار نهاد ملی، با نمایندگی گروه‌های مختلف کودکان و نوجوانان، به‌خصوص کودکان دارای معلولیت، کودکان کار، کودکان مناطق محروم و سایر گروه‌های در معرض آسیب.این موضوع با اصل مشارکت کودک در کنوانسیون حقوق کودک همخوان است.

۹ .ایجاد شبکه همکاری نهاد ملی با جامعه مدنی

به نظر من این موضوع باید یکی از خروجی‌های جلسه باشد.شورای مشورتی نهادهای مدنی حقوق کودک با حضور کانون‌های وکلا؛سازمان‌های مردم‌نهاد؛دانشگاه‌ها؛مددکاران اجتماعی.روان‌شناسان؛انجمن‌های علمی؛رسانه‌ها؛

و نمایندگان کودک و نوجوان.این پیشنهاد حتی با ساختار موجود مرجع ملی نیز سازگار است؛ زیرا آیین‌نامه آن برای همکاری با سازمان‌های غیردولتی و مشارکت آنان ظرفیت مشخصی پیش‌بینی کرده است .

۱۰ .تهیه گزارش سالانه «وضعیت حقوق کودک در ایران»نهاد ملی هر سال یک گزارش عمومی و مستند منتشر کند که در آن:

الف) وضعیت حقوق کودک؛

ب) موارد نقض؛

ج) عملکرد دستگاه‌ها؛

د) وضعیت بودجه و سیاست‌های حمایتی؛

هـ) خلأهای قانونی؛

و) پیشنهادهای اصلاحی؛تبیین شود.

ادامه مطلب در صفحه ۲۰

"شبکه کمک" و درخواست کمک از...

ادامه مطلب صفحه ۱۹

۱۳. نهاد ملی حقوق کودک باید از یک نهاد صرفاً هماهنگ‌کننده به یک نهاد پایشگر و مطالبه‌گر اجرای حقوق کودک تبدیل شود.

۱۲.آموزش حقوق کودک در مراحل مختلف تحصیلی

یک چالش اصلی فقدان نظام اموزش و پرورش حقوقی و ارتقای سواد. حقوقی کودک است.باید از اموزش حقوق به اولیا و خود کودکان حمایت کرد و درس واره های مشخص تدوین نمود.

۱۳ .چالش ایجاد و استمرار سمن های کودک

مدل اقدام و الگوی عملکرد نهادهای شناسایی و کنترل و نظارت سمن ها با نارسایی مواجه است. ما از نهاد ملی انتظار حمایت داریم. ایران متشکل بازتاب میهن قوی و منسجم است.باید در ثبت و. بقا و حمایت از مدنی ها تغییر نگرشی صورت گیرد.

۱۴ .کودکان بازمانده از تحصیل و اتباع نقض حقوق دیده و قربانی جبر جنگی و تحریمی یک نگاه مساله محور. نیاز دارند و برای حل مساله این خیل قابل توجه باید با حکمرانی همکارانه و مدنی های مشارکت پذیرانه راه حل یابی نمود.

۱۵ .پلیس اطفال و بازبینی های روند کاهش و رفع اسیب ها از منظر تخصصی یک بایسته فراروی است .

سامانه ملی ثبت و پایش موارد نقض حقوق کودک ایجاد شود و نتیجه رسیدگی به موارد، قابل پیگیری باشد.هر سال گزارش ملی وضعیت حقوق کودک و فهرست اصلاحات قانونی مورد نیاز منتشر شود.خود کودکان و جامعه مدنی در سیاست‌گذاری حقوق کودک مشارکت واقعی داشته باشند؛ یعنی از «حمایت از کودک «به »حکمرانی حقوق‌مدار برای کودک و با مشارکت کودک »حرکت کنیم.

لاجرم ساختار فعلی مرجع ملی و حتی کارگروه‌های چهارگانه آن ــ پایش و ارزیابی، حقوقی و قضایی، آموزش و اطلاع‌رسانی، و حمایت و هماهنگی ــ صرفا با صبغه همکاری مدنی ها قابلیت تبدیل شدن به برنامه عملیاتی کودک محور را دارد.

شناسنامه نشریه
ماهنامه شبکه کمک
نشر مجازی
تولید کارگروه ارتباطات و رسانه
کانال تلگرامی شبکه کمک
https://t.me/KomakNetwor
صفحه اینستاگرام شبکه کمک
@komak_network